

Сега да поговоримъ малко нѣщо и за управлението на дружеството.

Най главно лице въ дружеството е общото сѣбрание. Въ него могатъ да приематъ участие всички членове на дружеството съ право на гласъ. Общото сѣбрание избира и мѣнува касниера и распорѣдителя, приема отъ тѣхъ отчетъ за вѣрвежа на работитѣ на кассата, изважда ветхитѣ членове на дружеството и приема нови, измѣнява устава и др. Отъ това са вижда, каква сила има то. За това е необходимо, щото общото сѣбрание да са не подчинява на нѣкого си одного, а да рѣшава работитѣ си съ своя собственъ умъ. Това ще бѣде само тогава, когато всичкитѣ членове разумѣятъ, че дружеството е тѣхно нѣщо, че то не е като общественния банкъ, дѣто са распорѣждатъ чиновници, че тѣ сами си избиратъ распорѣдителъ и че винѣги могатъ да го махнатъ. Ако тѣ проумѣятъ това добръ и, разбира са, ще искатъ да са научатъ за вѣрвежа на дружественнитѣ работи, то тѣ сичкитѣ ще дохождатъ въ общото сѣбрание, и тогава нѣма за какво да са боимъ, че нѣкой-си ще води сѣбранието за носа. Ако ли сѣки земне да си мисли само за това, какъ да земе пари отъ дружеството, а пакъ какъ отиватъ работитѣ му да не ще да знае то сичко ще мине въ рѣцѣтъ на нѣкои си изѣдници чорбаджии, и тѣ ще захванатъ да въртѣтъ дружеството както щѣтъ, — и тогава всичко пропада! . . . Работитѣ на дружеството са управляватъ отъ настоятелство което сѣстои отъ двама трима души, избрани отъ общото сѣбрание. Неговитѣ длѣжности сѣ: да дава назаемъ; да зема донесенитѣ пари и да ги дава пакъ надзадъ и пр. Отъ това са вижда, че то не може да работи както щѣ, защото сичкото е прѣдвиднио и казано въ устава, и настоятелството трѣба да изпълва само това което е написано въ устава. Настоятелството често са наглежда отъ хора избрани нарочно за това